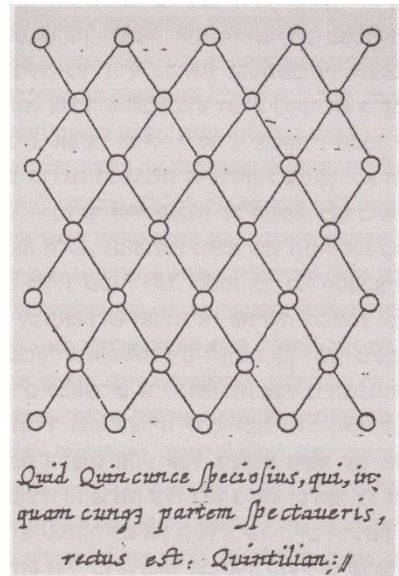

"אי־הנראות ואי־המובנות של מה שמניע אותנו היו בסופו של דבר חידה גדולה לאין שיעור גם בעיני תומס בראון, שראה את עולמנו רק כצללית של עולם אחר [...] בחיבורו על גנו של כורש, למשל, הוא בוחן את צורתו של מה שמכונה קווינקונקס [...] בראון מגלה את המבנה הזה בכל מקום בחומרים החיים והמתים, בצורות גבישיות מסוימות, בכוכבי ים, בתצורת גופם של זחלים, פרפרים ותולעי משי [...] בפירמידות במצריים וגם בעמודי החצר של שלמה המלך [...] בדברים רבים מספור ניכר העיצוב הגיאומטרי האלגנטי של הטבע, אבל - כך הוא חותם את אחד מחיבוריו בתפנית יפה - צביר ההיאדות, הקווינקונקס של השמים, כבר שוקע מעבר לאופק:"

וו. ג. זבאלד, טבעות שבתאי

לחיות עם תולעי משי : על צילום ותיעוד הגלגול - נועה אלרן

בין מגירת הלבנים לבין מדף החולצות נברא לו עולם. בתוך מיקרו קוסמוס או בעולם מקביל שקבע את מקומו אצלי בארון הבגדים חל לו, לנגד עיניי, ואל מול עדשת המצלמה שלי, תהליך מטאבולי מושלם. טרנספיגורציה מלאה. השתנות טוטאלית. חבורה של יצורות קטנות שכל פעולה, כל תזוזה, כל השקעת אנרגיה שלהן מכוונת לתוך רגע נחבא מהעין, נעלם, שהוא רגע הגלגול. אם אצלם 24 שעות ביממה, אם אדאג לתעד הן בצילום נע והן על ידי ריבוי מובנה של איסוף רגעי הקפאה, האם אצליח לחשוף את הליך השינוי? האם אוכל לחדור לתוך מהות העיוורון המכאני של יצור טבעי אשר הוצא מהקשרו ובדרך פתלתלה, אחרי מסע חוצה יבשות, תקופות, תרבויות הגיע אליי לארון הבגדים? עדשת המצלמה עובדת בתקריב מקסימאלי, שוכחת מכל מה שנמצא מאחוריה. דוגמת הליך של אבולוציה מואצת המופיע כתמצית פעלתנית הנתפסת הן כנחישות מוחלטת מוגדרת מטרה והן כחוסר תכלית משווע הטמון בתוך החזרתיות האין סופית על בדיוק אותה סדרת פעולות עצמה. עוד רגע הזחלים יצאו לסיבוב התגלגלות נוסף. ההרס שהשאירו אחריהם יבקיע חיים מתוכו. האם אלו אותם חיים בדיוק? האם כלום לא השתנה? האם ניתן לזהות את התבנית הבסיסית החוזרת? האם הצלחתי לחלץ אותה?

רגע לפני שפגשתי את זבאלד לראשונה, בתוך תהליך שכבר הכיל מילים כמו: התחלפות, השתנות, התגלגלות, התהפכות, היהפכות - שרטטתי רישום קטן במחברת. מה שעתידי להתגלות לי כנוסחה הבסיסית המבקשת בצורה הגרפית הפשטנית ביותר, לענות לי בדיוק על מה שנשאר, עדין, בגדר שאלה.